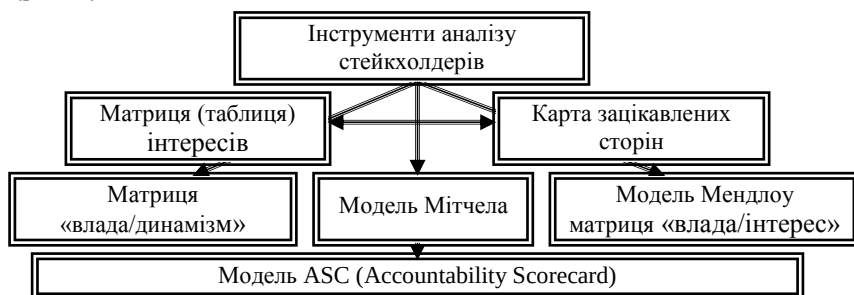

На основі такої матриці може бути побудована карта стейкхолдерів, яка дозволяє визначити групи: низький вплив/низький інтерес; низький вплив/високий інтерес; високий вплив/низький інтерес; високий вплив/високий інтерес. Така візуалізація допомагає відібрані групи стейкхолдерів вибудувати за рівнем пріоритетності та запропонувати для представників кожної групи відповідні стратегії. Під час такого дослідження важливим моментом є неповнота інформації, яка може викривити реальний стан речей та спричинити негативні наслідки взаємодії. Саме тому доцільно дотримуватися принципів прозорості та доступності й репрезентувати проведені дослідження на сайті підприємства, в його соціальних звітах.

Так звана Stakeholder Mapping (систематизація заінтересованих сторін), окрім наведеного інструменту, передбачає використання матриці влада/динамізм; матриці влада/інтерес, моделі «Мітчелла» (рис. 2).

*Рис. 2. Інструменти аналізу стейкхолдерів
(побудовано на основі [1])*

Використання того чи іншого інструменту базується на рішенні керівництва та необхідній деталізації. Як занадто детальний, так і занадто укрупнений перелік груп стейкхолдерів та їх самих може негативно позначитися на безпеці підприємства та його сталому розвитку.

Проведення регулярного аналізу стейкхолдерів забезпечить підприємство адекватною та своєчасною інформацією для прийняття виважених управлінських рішень, що підвищить рівень економічної безпеки.

Список бібліографічних посилань

1. Алькема В. Г., Больботенко І. В. Методика оцінки рівня економічної безпеки суб'єктів аудиторської діяльності. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2014. Вип. 2. С. 375–382. URL: <http://global-national.in.ua/archive/2-2014/74.pdf> (дата звернення: 04.10.2017).

Одержано 05.10.2017

УДК 336.228.3

Сергій Олександрович ТКАЧЕНКО,

кандидат економічних наук, доцент,

*завідувач кафедри соціальних та економічних дисциплін факультету № 2
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

Андрій Сергійович ДЯДІН,

*доцент кафедри соціальних та економічних дисциплін факультету № 2
Харківського національного університету внутрішніх справ*

МІНІМІЗАЦІЯ ПОДАТКОВИХ ПЛАТЕЖІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Економічна безпека організації припускає досягнення стану захищеності життєво важливих інтересів суб'єктів і об'єктів господарювання від несумлінної конкуренції, здатності протистояти зовнішнім і внутрішнім загрозам, стабільності функціонування й розвитку, що дозволяє забезпечити як позитивний фінансово-економічний результат, так і досягти прогресивного науково-технічного і соціального розвитку.

Сучасна ринкова економіка являє собою складний механізм взаємодії різних об'єктів на різних рівнях і питання оцінки економічної безпеки об'єктів, вимагають побудови відповідних моделей, обліку впливу і взаємозв'язків між ними.

Якщо на перших етапах розвитку теорії економічної безпеки її зміст зводився до забезпечення умов збереження комерційної таємниці й інших секретів організації, то надалі – до досягнення поточного стійкого соціально-економічного стану й розробки стратегії дій у даному напрямку, що в подальшому трансформувалось в визначені економічної безпеки як системи щодо надійного захисту інтересів суб'єкту та досягненні прогностичних характеристик майбутнього руху чистого грошового потоку; прибутку від інвестування основного, інвестиційного та фінансового капіталу тощо.

Національна економічна безпека охоплює сукупність умов і факторів, що забезпечують незалежність економіки, її стабільність і стійкість, здатність до постійного відновлення й самовдосконаленню.

Таким чином, вона являє собою сукупність умов, що забезпечують економічну незалежність, стабільний і сталий розвиток, прогрес, захищеність від внутрішніх і зовнішніх загроз і впливу непередбачених і важкопрогнозованих факторів.

Методичний підхід до комплексної оцінки базується на аналізі статистичних даних, що характеризують основні напрямки соціально-економічної діяльності суб'єктів з метою визначення можливого її стану на планований період, складання бюджету програм її забезпечення й визначення стратегічного напрямку розвитку.

Побудова прогнозних значень сукупності критеріїв і комплексної оцінки стану економічної безпеки в майбутньому можливо шляхом поширення тенденцій за низку років і побудови тренду методами традиційного статистичного аналізу. У випадку якщо прогноз виявляється несприятливим, його результати необхідно врахувати при плануванні бюджету організації й розробити відповідний комплекс заходів щодо запобігання або її виходу із кризового стану.

Окремо слід зазначити, що безліч компаній через високі ставки податків ідуть у тінь або приховують свої справжні доходи, зменшуючи надходження до державного та місцевих бюджетів.

На нашу думку, слід розрізняти поняття «оптимізації» і «мінімізація» податків. Мінімізація податків визначає коло можливих способів зменшення податкових платежів, від законної діяльності шляхом оптимізації до ухиляння від сплати податків.

Так, до оптимізації відносять механізми, в основі яких лежать пробіли в законодавстві, або засновані на використанні різних систем оподатковування, що застосовуються в національному законодавстві, з різним фіскальним навантаженням. Податкова оптимізація, як законна діяльність, відрізняється пошуком оптимального варіанту ведення діяльності, за якого враховують не тільки факт мінімізації податків, але й аналізують наслідки податкового менеджменту, у тому числі негативного характеру. У свою чергу, до другого типу відносять схеми мінімізації податкових зобов'язань, пов'язані із прямим порушенням законодавства – відхилення від оподатковування за рахунок фальсифікації документів, необґрунтованого заниження податкових зобов'язань, використання фіктивних юридичних або фізичних осіб.

Мінімізація податків є системою організаційних заходів платника податків, спрямованих на збільшення грошових потоків суб'єкта господарювання, підвищення фінансових результатів за умов економії податкових витрат, що припускає мінімізацію податкових виплат не лише в короткостроковому, але й у довгостроковому періоді; недопущення штрафних санкцій або збільшення питомої ваги податкових платежів у порівнянні зі змінами виручки від реалізації.

На нашу думку, ціль податкової мінімізації не лише зменшення розмірів окремого податку, а й збільшення в цілому наявних фінансових ресурсів у суб'єкта господарювання. Податкове планування здійснюється, починаючи з моменту створення окремого суб'єкта господарювання протягом усього періоду його функціонування.

Проведення дослідження елементів мінімізації податкового навантаження як складової частини економічної безпеки організацій вимагає точної ідентифікації загрозливих факторів і правильного